

Lov og Evangelium

Nr. 5

MAI/JUNI 2012

48. årgang

Foto: Kristian Gangaa

*«For av ham (Gud) og ved ham og til ham
er alle ting» Rom 11:36*

Oppbyggelig blad på evangelisk luthersk grunn

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Redaksjonsnemnda ved
redaktør Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rølfesnesvegen 892, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14/412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Daleneveien 175, 3158 Andebu. Tlf. 33 44 14 19/414 95 526
E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Ingar Gangås,
Følstadvegen 135, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50/901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Kasserer: Kari Mangelrød, Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke. Tlf. 33 11 24 05/915 58 562 – E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 22 26193
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Redaksjonelt

Det er et ord fra Bibelen som vi har hørt og lest mange ganger:

«Deres motstander, djevelen, går omkring som en brølende løve og søker noen han kan oppsluke» (1Pet 5:8).

Er vi tilstrekkelig klar over det, at det pågår en tilspisset kamp om din og min sjel? Den utkjempes både i himmelrommet og her nede på jorden. Det er mye fokus på engler, men er du klar over at det finnes både gode og onde?

I dette nummeret kan du i flere artikler lese om denne åndskampen. Hva sier Bibelen om engler og det som skjer i åndeverdenen? Hva skjer når vekkelsen fra Gud kommer med kall til omvendelse?

Dersom du ikke skal bli et lett bytte for djevelen, er det nødvendig at du lærer Jesus å kjenne som din personlige frelser. Bare da kan du være trygg i all fare.

Så er det viktig at sommeren ikke blir tørketid. Glem ikke å spise ditt «daglige brød»! Du er også velkommen til leirer og stevner, se annonser i bladet!

Kanskje du skal søke bibelskolen til høsten? Det er ennå ikke for sent. Du er hjertelig velkommen!

I.G.

*Redaksjonen ønsker alle lesere
en god sommer!*

Ett navn som holder

Vitnesbyrd av Kjersti Brennsæter

Tiden her på bibelskolen har vært av veldig stor betydning for meg. Det å sitte ned i sammenheng over så lang tid og lytte til Guds ord, er en mulighet jeg neppe får igjen seinere i livet, og jeg er virkelig takknemlig for månedene på Fossnes. En får tydelig merke at Ordet er levende og virksomt og skarpere enn noe tveegget sverd. Men det er vondt når Gud avslører hvem jeg egentlig er, at hjertet mitt er så fullt av falskhet, og at min kjærlighet til Gud og mennesker er så kald. Det er sant som det står i sangen:

*Å, jeg er en synder stor.
Det er all min navneære,
bedre kan det ikke være
når jeg hører lovens ord.*

Hvis dette var alt, var jeg fortapt og uten håp for evigheten, og det ville vært helt fortjent! Men derfor er det så ufattelig godt å tro:

*Kjersti er
fra Hurdal i
Akershus og
var elev ved
Bibelskolen
på Fossnes
2008/09.*

*Men da du er Jesus blevet,
og fordi min skyld du tok,
derfor står mitt navn innskrevet
deilig nå i livets bok.*

Dette er det eneste som holder i liv og død, og det har vært så rikt å se det igjen og igjen. Tenk, i Jesus har jeg alt det jeg trenger for å komme i et rett forhold til Gud, for å bli bevart og leve rett med ham og nå frelst hjem til himmelen!

L&E

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, mai/juni 2012

Redaksjonelt. Av Ingar Gangås	side 2
Ett navn som holder. Vitnesbyrd av Kjersti Brennsæter	side 3
Dårer for Kristi skyld. Av Per Bergene Holm	side 4
Omvending. Tale av Ole Brandal	side 6
Englevakt. Fortelling fra misjonsmarken	side 9
Er du beredt...? Dikt	side 10
Kva seier Bibelen om englar? Av Dag Rune Lid	side 11
Fra arbeidsmarken. Intervju med Øivind Andersen	side 17

Dårer for Kristi skyld

Av Per Bergene Holm

Sommerens kristne stevner nærmer seg. Særlig ungdomsarrangementene kjemper om å tilby de mest attraktive oppleggene. Man frykter for å bli akterutseilt. Som kristen ungdom skal du slippe å føle deg bakstrevensk og utenfor i verden. Det skal være «tøft» og «kult» å være en kristen. Man henter titler og navn på programposter fra populære tv-program, filmer mv. Det er «kroer» og «barer». Det er tydelig at man regner med at ungdommene er vel kjent med alt som er populært i tiden. Underholdning, konserter, show, aktiviteter av alle typer er vesentlig, ikke minst i markedsføringen.

Dette er fremmed for den ånd som Skriften sier skal kjennetegne Guds folk. Peter skriver i sitt første brev at verden undrer seg over de troende, og spotter dem, nettopp fordi de kristne ikke løper med dem i det som verden har sin lyst i, men går en annen vei. Nå virker det som om det er om å gjøre å fortelle verden at å være en kristen ikke innebærer å være annerledes. Det gjelder å gjøre terskelen så lav som mulig, ta bort anstøtet og dårskapen ved å være en kristen. Derfor tales det ikke om at porten er trang og veien smal. Nei, skal verden

vinnes, så må det være attraktivt, oppleves positivt og givende – også i verdens øyne.

Nå tror jeg likevel ikke det først og fremst er for å vinne verden man gjør alt dette. Årsaken er nok mer alvorlig enn som så. Den kristne ungdommen vil ikke komme om man ikke har noe annet å tilby enn «kjedelige» samlinger om Guds ord. Der hvor smaken på Guds ord ikke er til stede, der hvor gleden i Herren ikke finnes, der et sant kristenliv ikke anses som livsbejaende i seg selv, der må det noe annet og mer til. Der vil man ikke forsake noe for Jesu skyld, der vil man ikke miste sitt liv i denne verden. Det er sjelden en hører sanger som: «Jeg har valgt å gjøre selskap med Guds enkle vandringsmenn, det får koste hva det vil, men jeg vil hjem til himmelen» og «Tak meg min Jesus åleine med deg, bort ifrå verda si larm». Slikt anses som uttrykk for trangsynt og lovisk pietisme.

I dag gjelder det å henge med tiden, vinne aksept og anerkjennelse blant verden. Det er få som vil framstå som dårer for Kristi skyld, gå utenfor leiren og bære Kristi vanære, være enfoldige kristne som hører en annen verden til.

L&E

Sommersamling 11.-15. juli

Bibelskolen på Fossnes Vestfold

Onsdag

- 19.00 Kveldsmat
20.00 Møte v/Gunnar Nilsson

Torsdag

- 10.00 Årsmøte
Andakt v/Martin Fjære
17.00 Familiemøte v/Lars Fossdal
20.00 Møte v/Per B. Holm

Fredag

- 10.00 Bibeltime v/Ingar Gangås
11.30 Bibeltime v/Per B. Holm
17.00 Familiemøte v/Lars Fossdal
20.00 Møte v/Gunnar Nilsson

Lørdag

- 10.00 Bibeltime v/Per B. Holm
11.30 Bibeltime v/Gunnar Nilsson
17.00 Misjonsmøte v/Ingar Gangås
20.00 Møte v/Lars Fossdal

Søndag

- 10.30 Møte v/Gunnar Nilsson
12.30 Middag og avslutning

Påmelding og info

Sara og André Heian
Tlf. 938 49 087 / 411 01 223
E-post: sara@heian.se eller
andre@heian.se

Påmeldingsfrist 25. juni

Norsk
Luthersk
Lekmannsmisjon
www.nlf.no

De som ønsker å benytte stemmeretten på årsmøtet, må melde fra om dette ved påmelding.
Betal gjerne på tilsendt giro.
Samlingen er åpen for alle.
Hjertelig velkommen!

Omvending

Tale av Ole Brandal

«Omvend meg du Herre, så blir jeg omvendt, for du er Herren min Gud.»

Jer 31:18

Då me skulle samlast litt om dette ei stund, og tala om omvending, må eg seia at det er ikkje alltid lett å tala om omvending.

Det er ikkje lett å tala om omvending til verda, for verda vil leve sitt eige liv. Dei vil ha fred i sin tilstand og stilling, dei vil ha det slik som dei har det, og når du kjem og seier at dei må omvende seg, så skapar det uro. Og denne uroa vil dei ikkje ha, og så lukkar dei hjarta igjen og vil ikkje høyra.

Når me snakkar om omvending til dei truande, er dei sjølvsgatt utlærde i tinga. Du veit det mykje betre enn meg, og veit det mykje betre enn dei fleste emissærar. Så høyrer eg at dei er utlærde og seier i sitt hjarta: «ja, ja dette er no di meining, du set det på spissen». Du tek så mykje av denne spissen som du synest du bør gjera, og på denne måten klarar du så inderleg vel å koma deg klar alt saman.

Og det skal eg seia deg, min ven, at djevelen er ein flink handtlangar. Han er flink å hjelpa oss når me høyrer Guds ord, til å trekkja ifrå og leggja til etter som det passar, slik at du med ditt skinn skal gå klar. Og hvis det kunne skje, så hadde han vunne. Men eg trur at om dei fleste som er her, trur at dei skal vera utlærde i omvending, og at

dette er eit tilbakelagt stadium, så er det ikkje mange lærespørsmål som det er så mykje strid om som nettopp dette. Og hadde det vore klar forkynning nettopp i dette, så hadde det vore mykje betre iblant oss, og klarare linjer. Dette med omvending er ei mykje viktig sak. Det er så viktig, seier Herrens ord, at du tapar himmelen om du ikkje omvender deg – ikkje mindre. Dersom me ikkje omvender oss, kjem me på ingen måte inn i himmelens rike, og då kjem me dit elden aldri sloknar og der ormen aldri døyr.

Kva er så omvending? Eg skulle ynskja til Gud at eg her kunne tala tydeleg og klart. Men eg trur at det er slik, at om du tala så klart som krystall, så trur eg at sume likevel ikkje ville høyra. Omvending er for det første ikkje omlegging av livet sitt. Omvending er ikkje at du før levde i verda og tente synda og djevelen. Og så seier du at dette skal det bli jamt slutt med, no vil du begynna å tene Herren med liv og sjel, akkurat som du går inn i Kristeleg Folkeparti. Det vil seia det same som du melder deg ut av eit av dei andre partia og går inn i KrF. Og når du er komen inn der, så gjer du ein innsats der. At dette er ei frukt av omvendinga, det kan vel vera så, men det er ikkje omvending.

Omvending er heller ikkje forvandling, det er ikkje det at Gud grip inn i deg og meg og forandrar oss frå

eit uhyre, til å bli smilande og blide englar. Å langt ifrå. Me song det her i stad: «Sjå meg Herre i mitt hjarta inn om du der inne noko finn, som ikkje er av deg.» Og då sa eg til meg sjølv, at dette er eg ikkje i tvil om, for der inne i mitt hjarta står det kø av alle dei ting som ikkje er av han. Det er hor og mord, hovmod og mykje anna. Eg bed i sanning: «Å, Herre rykk det opp med rot.» Og det skal eg seia dykk, mine vener, om me syng denne songen kvar einaste dag, ja minst tre gonger om dagen heile vårt liv så blir du akkurat den same, og den bøna høyrer Gud i himmelen ikkje, og om me bed Herren om å taka frå oss denne tornen i kjøtet, – me fekk ikkje svar.

For det som er født av kjøt er kjøt, – og du min ven, han skildra det slik han Hjorthaug: Dette barnet som låg der hadde vondskapens styggedom i seg, og den får du behalda alle dine levedagar. Han blir ikkje det fnugg betre. Det som er født av kjøt er kjøt. Men det som er det sørgjelege, er at me skal bli så heilage og forvandla. Ja, eg tenkte at hadde dei ikkje sett kristne folk på Brandal før, så skulle dei få sjå det når eg blei ein kristen. – Å du og du for ei tru på meg sjølv!

Kva er omvending, mine vener? Det er å vende seg til Jesus. Det er å koma i det rette forholdet til Jesus. Det er dette at Jesus blir hjertets *alfa* og *omega*. Han blir vårt alt. Og når dette blir hjarta si erfaring og ikkje berre hovudet sin teori, då blir det slik i ein syndar sitt hjarta at det blir eit nytt liv. Ikkje så at det har skjedd noko forandring at du er

*Det er ikke din bønn,
det er ikke din gråt,
det er blodet som frelser deg nu.
For all verden det rant,
og det taler for deg:
Det er fred mellom deg og din Gud!*

*Se, se, se og lev!
Det er liv i å se
på det Golgata kors.
Ja, just nu er det liv og for deg!*

Sb 144:3 + kor

blitt betre. Nei, det gamle er det same og blir det same. For det som er født av kjøt er kjøt, og kan ikkje bli Guds lov lydig seier Herrens ord. Men midt i dette ormebolet, denne uhumskheit, der stig Herren ned og tek sin bustad. Og der bur han. Og så får eg og du ei ny lyst og ei ny glede og ein ny interesse, så ein kan seia at «gleda i verda er ikkje gleda for meg». Nei, det er gleda i Herren. Det er noko nytt gitt oss av Gud, at Jesus Kristus bur ved trua i våre hjarto. Det andre er det same.

Kva er så det rette forholdet til Jesus? Eg vil då seia to, tre ting som *ikkje* er dei rette forhold. Det er sume som kjem i eit forhold til Jesus som eg vil kalle hjelpeforhold. Det same som, – ja her er mange menneske som ikkje har bruk for Jesus. Dei lever sitt liv uavhengige av Jesus. Dei bryr seg ikkje om han, men dei snakkar ikkje me om no. Dei får vera der dei er. Men her er dei iblant oss, i forsamlinga vår, som

kjem inn i eit hjelpeforhold til Jesus, og det trur dei er å ha funne fram til Jesus. Men det skal eg seia deg, min ven, at når det gjeld di sjelesak, då held det ikkje å ha Jesus til hjelpar. Han kan hjelpa i timelege ting, det kan han, men når det gjeld di sjelesak så duger det ikkje.

Jau, her er mange slike som har Jesus til hjelpar, og som er komne litt i klemme, og er byrja be til Jesus at han må hjelpa, at han må gjera det slik og slik. Dei ber om hjelp, hjelp og atter hjelp. Hjelp til å koma inn i himmelens rike. Men eg skal seia deg, min ven, at det er mykje ringare fatt med deg enn at du treng hjelp. Og så er her dei som kjem inn i eit kraftforhold. Dersom dei hadde kraft, så skulle det bli ein ny vandring, då skulle det bli ny kristendom, berre eg kunne få kraft. Å nei, mine vener, det held ikkje. Jesus er ingen hjelpar på kjøtet. Han er inga hjelp til sjølvhjelp, og han gjev heller ikkje vårt kjøt kraft. Nei, langt ifrå.

Og her er òg mange som kjem inn i eit slags forlatelsesforhold. Ja, eg veit ikkje å få noko definisjon eller overskrift på det. Her er mange som kjem i naud over seg sjølve og seier at dei har stole og at dei har loge og at dei har gjort den synda og den synda. Og så går dei og bed om tilgjeving om det og om det, og så skal Jesus gjeva dei tilgjeving for det dei har gjort. Og når han har gjort det, for det står då det at «dersom me bekjenner våre synder» – og dette har dei no gjort, då er det Guds sak å tilgi. Når dei har gjort sitt, og Gud gjort sitt, så var dei utsletta desse prikkane, også då ved Guds nåde

heitest det. Så står dei for Gud, då er dei frelste.

Du er nokså nær det rette, men det er feil. Det er berre det at forlating for syndene er lagt på kjøtet. Det er den gamle Adam som har pussa av sine flekker, og no står han for Gud og meiner det er Guds nåde og Guds tilgjeving. Å nei, det å bli frelst er ikkje å pussa av flekkene ved Guds nåde! Kva er så det rette forholdet til Jesus? Jau, det rette forholdet til Jesus, mine vener, det er eit stedfortredarforhold. Det vil seia at du kjem i den situasjon at du treng ikkje berre hjelp, du treng ikkje berre kraft, og du treng ikkje berre tilgjeving for det du har gjort, men du kjem i eit slikt forhold at du treng ein i din stad. Du treng ein som går inn for Guds åsyn i plassen for deg, fordi du er heilt øydelagt, totalt forderva og uhelbredeleg. Så kjem du dit hen at du må ha ein i din stad. Du kan ikkje møte sjølv fordi du er død i synder og overtredelsar. *Det* er det rette forholdet til Jesus.

Å bli omvendt, er når Herren får oss i det rette forhold til Jesus. Og skal dette lukkast, må han gjera til inkjes alt det me har vore: fødde av kjøt, håplause, ugudlege, uhelbredelege. Slik at eg og du gir opp alt håpet om oss sjølve, alt håp om framtida. Slik at du og eg ikkje har noko anna enn Jesus og han krossfesta, som vår stedfortredar. Så kjem du og eg inn i det rette forhold til Jesus. Då er du omvendt.

*Forts i neste nr.
(Valen i Sunnhordland, 1957)*

Englevakt

Fortelling fra misjonsmarken

Da den kristne mann fra Østen, Sadhu Sundar Singh, for en tid siden besøkte Oslo, fortalte han i Trefoldighetskirken følgende gripende opplevelse fra sitt liv:

Han hadde forsøkt å vitne om Kristus et sted i Tibet, men var blitt jaget bort. Så måtte han søke ly for natten i en hule, uten mat og uten tilstrekkelig med klær.

Mens han var der og ba inderlig til Gud, kjente han Herren så forunderlig nær. Han tok noen blad fra et tre i nærheten, og det smakte bedre enn noe han hadde spist tidligere. Men da han så ut av hulen, så han en mengde tibetanere som kom mot ham med steiner og stokker. Han trodde at hans siste time var kommet, og vendte seg mot Gud og sa: «I dine hender overgir jeg min ånd!»

Men hva skjedde? Da han så ut av hulen igjen, kunne han ikke få øye på et eneste menneske. De var borte alle sammen. Han forsto ikke hva som hadde hendt, men neste dag fikk han forklaringen. Da kom mange av de innfødte til ham, og de hadde ingen mordvåpen med seg lenger, men var helt fredelige.

Så sa de til ham: «Vi har sett mange slags mennesker fra forskjellige nasjoner, men slike som dem vi så rundt hulen i går, har vi aldri sett tidligere. De hadde så lysende ansikter. Hvem var det?»

Fiendene hans hadde altså sett englene som Herren hadde sendt ham til beskyttelse. Selv hadde han ikke sett noe, men han hadde følt at Gud var ham uendelig nær.

Da Singh kom tilbake til India, sa han ingenting om dette til noen. Men etter en tid kom det noen fra Tibet på besøk og fortalte om det.

«Men hvorfor har du ikke fortalt noe om dette til oss? spurte vennene hans i India.

«Nei», svarte han, «for dere ville sikkert ikke ha trodd på det. Men nå må dere tro det, siden dere får høre det fra disse tibetanerne direkte».

*Fra «300 kristelige fortellinger»,
Lunde forlag, 1926*

Er du beredt...?

*Er du beredt til den dagen
da Jesus henter sin brud?
Frifinnes du fra anklagen –
kledd i det skinnende skrud?*

*Eller er drakten din egen?
Utvortes renhet det er.
Pyntet med gjerning og streben.
Det er forgjeves besvær!*

*Ennå en stund finnes nåde,
for hver en trengende sjel.
Men der hvor synden får råde,
der vil den snart slå i hjel.*

*Da går du døden i møte.
Uten å himmelen nå.
Alltid for syndene bøte
Evig i pine da gå.*

*Hører du Hyrden som kaller,
søker sitt villfarne får?
Du som i syndeliv faller.
Kom nå som budet deg når!*

*Salig er barnet – det frelste
som har sagt verden farvel.
Prise det skal med de eldste
Lammet som alt har gjort vel!*

*Takk, Jesus, takk for den nåde
du har beredt for enhver
som går til deg med all våde –
sier det slik som det er.*

*Takk at din frelse den gjelder
for hver en synder i nød.
Ingen for synden mer treller
der hvor du døder alt kjød.*

Melodi: Høgt frå den
himmelske klåra (Sb 338)

KG – 08.03.2011

Kva seier Bibelen om englar?

Av Dag Rune Lid

Vårt norske ord «engel» kjem av det greske ordet «angelos» som tyder bodbærar. Det vert i bibelomsetjinga vår nytta for å beskriva dei personlege og overjordiske åndevesen som lever i umiddelbar fellesskap med Gud i himmelen, og som er tenande ånder som lyder røysta frå Herrens munn og som utfører Guds vilje for at menneske skal verta frelste:

«...de hans englar, de veldige i makt som set hans ord i verk, i det de lyder røysta frå hans ord!» (Sal 103:20). «Er dei ikkje alle tenande ånder, som vert sende ut i teneste for dei som skal erva frelsa?» (Heb 1:14).

Utalige er dei truande som har sett englar – i vanskelege situasjonar – og Bibelen har mange døme som stadfestar at det finst englar.

Kamp i åndeverda

Men Bibelen talar ikkje berre om dei himmelske og sanne englar, men også om dei falne, om djevelen og hans utsendingar. Difor er det også Paulus skriv til sine truande vener i Efesus:

«Vert sterke i Herren og i hans veldige kraft! Tak Guds fulle rustning på dykk, så de kan stå dykk mot djevelens lumske åtak. For vi har ikkje strid mot kjøt og blod, men mot maktene, mot herrevelda, mot verdsens herskarar i dette mørkret, *mot vondskapens åndehær i himmelromet*» (Ef 6:10-12).

J. F. Løvgren skriv i si bok, «Tre verdener», om det underlege som skjer i den skjulte og usynlege verden, parallelt med den verkelege, i kampen om sjelene. Mange menneske fornektar at det er ei slik verd, men Bibelen vitnar om at denne verda finst, om den ikkje er synleg.

Heilt frå skapinga til den endelege dommen, møter vi denne kampen mellom himmelhæren, som er Guds englar, og vondskapens åndehær. Det er framfor alt ein kamp om menneskesjelene – om di og mi sjel, om vi skal verta frelste eller gå fortapt.

Dei falne englane

Dette er ikkje ein kamp mot kjøt og blod, mot menneske, sjølv om desse åndskreftene kan møte oss gjennom menneske. Nei, det er ein kamp mot vondskapens åndehær, dei falne englane. Djevelen er fyrsten deira. At djevelen og dei onde englane eksisterar, les vi om i Op 12:7-9: «Det vart ein strid i himmelen. Mikael og englane hans tok til å strida mot draken. Og draken stridde, og englane hans. Og dei kunne ikkje stå seg, og det vart ikkje lenger funne nokon stad for dei i himmelen. Den store draken vart kasta ned, den gamle ormen, han som vert kalla djevelen og satan, han som forfører heile verda. Han vart kasta ned på jorda, og englane hans vart kasta ned saman med han». →

Gjennom djevelen kom synda inn i verda. Etter syndefallet har kvart einaste menneske fått del i arvesynda, denne onde natur som er på parti med djevelen sjølv. Bibelen omtalar det som kjødet. Paulus skriv til romarane og seier: – Det som kjødet trår etter er fiendskap mot Gud (Rom 8:7). Den fienden kjenner den truande til.

Sjølv om kampen i ånde-verda er usynleg, er det likevel denne kampen som styrer verdens gang. Jesus omtalar djevelen som hovdingen over denne verda.

Vonde åndsmakter

Det er vonde ånder og åndsstraumar som skapar ideologiar og antikristlege tankesett, som kan forføre enkeltmenneske, land, folk og kulturar. Tenk berre på nazismen, som tok livet av mange millionar menneske – seks millionar jødar! Eller kommunismen. Det er sagt at Stalin åleine tok livet av 100 millionar menneske, og mange truande måtte lata livet.

Sosialismen i dei nordiske land har innført darwinismen som motbiletet til Gud som skapar, der menneske vert

gjort til dyr, og dei drep tusenvis av små born kvart år på norske sjukehus. Det er snakk om to skuleklassar kvar arbeidsdag – det er ei himmelropande synd! Berre i Noreg nærmar det seg ein halv million drepte sidan 1978 då lova vart innført. Det er djevlelike åndskrefter som står bak, Antikrists ånd. Ein dag skal Antikrist sjølv stige fram på jorda, då skal vondskapen verte altomfattande.

Eller tenk på den nye ekteskapslova som øydelegg grunncella som Gud har skapt i samfunnet: ekteskapet og heimen. Med makt, under deira toleranse-banner, skal det unormale gjerast til det normale! Vi merkar det også i kampen om borna frå dei er heilt små. Frå dei første år skal Jesus ut or barnehage og skule, og nåde den som vågar å opponere mot det. Jesus og Bibelen skal ut or samfunnet på alle vis. Det som kommunismen ikkje klarde med rå makt, skal sosialismen gjere med demokratisk fleirtalsdiktatur.

Kva er dette? Det er åndsstraumar som dei falne englane, vondskapens åndehær, med djevelen som førar, står bak. Det er forførande ånder som leier folket ut i synd, slik at vi som folk og land kjem inn under Guds vreide og dom.

Folkereligjøsitet og åndemaning

Gjennom nyreligjøsitet har desse falne åndskreftene veldig vind i segla i dag. Det er veldig oppblomstring innan astrologien, som er ein samlebetegnelse på ulike ritual som gjev kontakt med desse vonde åndskreftene.

«Du kan være oppdratt i et kristent hjem. Du kan vite mye om kristendommen. Ja, du kan lengte etter å bli en kristen. Alt det gagnar deg ingenting, dersom du ikke er kommet til troen på at det var for d e g Jesus døde og oppsto.»

Hans Erik Nissen

Vi møter dei i meditasjon, horoskop, hos spåmenn og -koner. På internett er det annonsar for sannsigarar over alt, sida opp og sida ned. Det verkar lik-som meir ufarleg det namnet. Heile samfunnet og nær sagt alle media held på å verte infisert av dette.

Vi høyrer om menneske som har vore nær døden, der dei opplevde det vakkert og harmonisk, sjølv om dei ikkje har hatt noko med Bibelens Gud å gjere. Eller desse som snakkar med dei døde. Det høyrest så fint og harmonisk ut. Men kva er alt dette? Jau, det er forførande ånder. Det er dei falne englane og ondskapens åndehær.

Når det gjeld desse «nær døden-opplevingsane» som vi høyrer om og kan finne på internett, så er det satan og ondskapens åndehær som skapar seg om til lysande englar, slik Bibelen seier det. Bibelen talar ikkje harmonisk om møtet med døden for det menneske som ikkje er frelst i Jesu blod, men seier: «Det er forferdeleg å falla i hendene på den levande Gud!» (Heb 10:31).

Forherda ikkje hjarto dykkar!

Det er ein himmel å vinna og eit helvete å unnfly, mens djevelen og dei falne englane gjer dette til noko ufarleg og harmonisk. Bibelen fortel om Lasarus og den rike mannen (Luk 16), om kva som skjer etter døden med det menneske som ikkje er ein truande, og det er forferdeleg! Difor er det også Bibelen seier: «I dag, om de høyrer hans røyst, forherda då ikkje hjarto dykkar!» (Heb 4:7).

I bibelutgåva frå 1930 står det slik:

«Når nogen vender sig til dødnings-manere og sannsigere og driver avgudsdyrkelse med dem, da vil jeg sette mitt åsyn mot den mann og utrydde ham av hans folk» (3Mos 20:6).

I 1Krøn 10:13 står det: «Slik døydde Saul på grunn av den truløysa han hadde synt mot Herren, fordi han ikkje hadde halde seg etter Herrens ord, og like eins fordi han hadde spurt daudingmanarar til råds». Så alvorleg såg Herren på det å ha kontakt med desse demoniske og forførande kreftene.

«Satan sjølv skaper seg om til ein ljoseengel», seier Paulus i 2Kor 11:14, og han opptrer både som ei brølande løva – for å skremme – men er gjerne farligast når han skapar seg om til ein lysets engel og når han står på talarstolen og fornektar det Skrifta talar klart om.

Antikrist

Når Paulus skriv til dei truande i Tessalonikia om den siste tid og om antikrist som skal stige fram, seier han:

«Den lovause kjem etter satans verksemd med stor makt i lygn og teikn og under. Det går føre seg med allslags urettferd i forføring mellom dei som går fortapt, av di dei ikkje tok imot kjærleiken til sanninga, så dei kunne verta frelste. Difor sender Gud dei kraftig villfaring, så dei trur lygna» (2Tes 2:9-11).

Når menneska forkastar sanninga som Gud har gitt oss, kva skjer då? →

Jau, då står det at Herren sender kraftig villfaring i folket så dei trur løgna, og då er det desse sataniske kreftene får rom og stor makt, med løgn og teikn og under, som Bibelen her nemner. Dette skjer også mellom dei som kallar seg Guds folk.

Djevelen er avvæpna

Men det er noko vi ikkje skal gløyma: Djevelen og dei falne englane er ved Jesu død ein avvæpna og slegen fiende. I Kol 2:15 står det: «Han avvæpna maktene og herredøma og synte dei ope fram, då han viste seg som sigerherre over dei på krossen». På Golgata kross vart denne fienden avvæpna. Men det er kun i Jesu namn han vert avslørt og overvunnen.

Ein dag skal djevelen og dei falne englane få sin endelege dom, slik det står i Op 20:10: «Og djevelen som forførde dei, vart kasta i sjøen med eld og svovel, der dyret og den falske profeten òg var. Og dei skal pinast dag og natt i all æve».

Guds englar

Men vi skal seie litt meir om dei gode englane.

I Det gamle testamente møter vi ofte uttrykket «Guds engel». Denne engel ber også namnet «hovdingen for Herrens hær»:

«Medan Josva var bortmed Jeriko, hende det ein gong at han såg opp og fekk auga på ein mann som stod framfor han med eit lyft sverd i handa. Josva gjekk bort til han og sa: Er du med oss, eller er du med fiendane våre?

Han svara: Nei, eg er hovdingen over Herrens hær. No er eg komen. – Då kasta Josva seg med andletet mot jorda og tilbad og sa til han: Kva har Herren min å seia tenaren sin? Og hovdingen over Herrens hær sa til Josva: Drag skoen av foten din! For staden du står på, er heilag. – Og Josva gjorde så» (Josva 5:13-15).

Fortolkarane er samde om at han som her står omtala som fyrsten for Herrens hær, denne Guds engel som vi møter i GT fleire stader, er Kristus før han kom i jordisk skapnad.

«No er eg komen», seier han. Han er i sanning hærførar for himmelhæren og sine englar. Ordet om at han no var komen, betyr at no var Herren komen med sin himmelske hær for å nedkjempe vondskapens åndehær. Han skulle begynne striden for å gje folket Kana'ans land.

Det er det som også må skje i våre bygder om vi igjen skal få vekking frå himmelen. Då må vondskapens åndehær nedkjempast, slik at Ordet og Anden får nå hjarto både hjå dei truande og dei vantruande.

Herrens engel møter vi igjen og igjen utover i Skrifta, og englane møter vi også på ulike vis. Vi kan tenkje på desse tre som kjem til Abraham i Mamres terebintelund. Dei fortel om lovnadsonen som skal koma. Då var Sara 90 år og Abraham 99. Gud greip inn og gjorde det umoglege mogleg.

Når englane forkynner dom

Men dei hadde også med ein annan bodskap. Herren sa til Abraham:

«Klageropet over Sodoma og Gomorra er sanneleg sterkt, og synda deira er sanneleg utan måte. No vil eg stiga ned og sjå om dei på alle måtar har fare så ille åt som det høyrest ut til i det ropet som er nådd opp til meg. Har dei ikkje det, vil eg vita det» (1Mos 18:20-21). Det kjem til eit punkt der Gud ikkje kan halde dommen attende, og som land og folk er vi nok i dette grenseland i dag. Ropet frå dei hundretusenar små som er drepne på våre sjukehus, ropar til himmelen om dom. Den sodomittiske synd har fått rom heilt til topps i kyrkja, og ein tenkjer: kor lenge kan Herren halde dommen attende.

To englar reiser vidare frå Abraham og kjem til Lot i Sodoma om kvelden. Men mobben angrip. Lot og familien får beskjed om å flykte, med bodskapen: «For no skal vi øydeleggja denne staden, sidan klageropet mot dei er stort for Herrens åsyn, og Herren har sendt oss til å gjera ende på byen» (1Mos 19:13). Her kom englane ikkje med ein bodskap om frelse, men ein forferdeleg dom.

Englar med gledebod

I Det nye testamente møter vi også englar i ulike oppdrag. Jesu fødsel er vel det forunderlegaste møte med englar som mennesket nokon gong har sett:

«Det var nokre gjetarar der på staden som var ute på marka og heldt vakt over buskapen sin om natta. Og sjå, ein Herrens engel stod hjå dei, og Herrens herlegdom lyste kringom dei. Då vart dei fælände redde. Men engelen sa til dei: Ver ikkje redde! For

Møter

Juni

Skogn	05.-10.	<i>Lars Fossdal</i>
Hauka/ Soknedal	07.-10.	<i>Ingar Gangås</i>
Askim	09. kl. 19	
Sannidal	10. kl. 15	<i>Reidar Heian</i>
Nærbø	14. kl.19.30	

Juli

Randaberg	08. kl. 11/ kl. 19	<i>Lars Fossdal</i>
-----------	-----------------------	---------------------

sjå, eg forkynter dykk ei stor glede – ei glede for alt folket. I dag er det fødd dykk ein frelsar i Davids by. Han er Messias, Herren. Og dette skal de ha til teikn: De skal finna eit barn som er sveipt og ligg i ei krubbe. Og med eitt var det ein stor himmelhær saman med engelen, som lova Gud og sa: Ære vere Gud i det høgste, og fred på jorda, og Guds hugnad med menneske» (Luk 2:8-14).

Denne bodskapen som englane forkynte, vert enno forkynt over den vide jord. Frelsaren som vart fødd, han døydde for alle menneske, for deg og meg, og stod opp for oss, og ein dag skal han kome i sky for å hente si brud. Då skal dei truande få møte han, og sjå han og alle englane med han. Ja, måtte vi alle nå fram til den himmelske stad!

(*Tale, Steinsdalen Bedehus, okt. 2010*)

Stevne 2.-5. august

Laberget leirsted Nord-Trøndelag

Torsdag

- 19.00 Samling og kveldsmat
- 20.00 Møte v/Ingar Gangås

Fredag

- 10.00 Bibeltime v/Karl Notøy
- 11.30 Bibeltime v/Martin Fjære
- 17.00 Familiemøte v/Bjørn Valde
- 20.00 Møte v/Per Bergene Holm

Lørdag

- 10.00 Bibeltime v/Martin Fjære
- 11.30 Bibeltime v/Per B. Holm
- 17.00 Familiemøte v/Bjørn Valde
- 20.00 Møte v/Martin Fjære

Søndag

- 10.30 Møte v/Per Bergene Holm
- 12.30 Middag og avslutning

Påmelding og info

Marit og Ingar Gangås
Tlf. 909 99 369 / 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Påmeldingsfrist 19. juli

Betaling på tilsendt giro fra leirstedet,
eller ved ankomst.

Barn, ungdom og eldre er hjertelig
velkomne!

Norsk
Luthersk
Lekmannsmisjon
www.nfl.no

Fra arbeidsmarken

Intervju med Øivind Andersen

– Det hadde seg slik at på en gård oppe i bygda, ikke langt fra der Vestborg Videregående Skole nå ligger, bodde det en gammel, troende mann. Han hadde kår som det jo heter på landet, men hadde vært mye syk og lå mye til sengs. Denne mannen hadde bedt til Gud i årevis om vekkelse i bygda.

Det er Øivind Andersen som forteller dette i en «samtalebok» som ble utgitt etter at han hadde vært lærer ved Fjellhaug Bibel- og Misjonsskole (som det het den gangen) i Oslo i over 50 år. En del av gjerningen gikk ut på å reise som forkynner. Våren 1932 kom han til Sunnmøre, der han skulle være i tre og en halv måned. Først gikk turen til Stranda. Her kom Andersen opp i en stor vekkelse. Den hadde egentlig begynt tidlig på våren, lenge før han kom.

– En dag utpå vinteren ropte denne gamle mannen på folket som var i kjøkkenet. Han lå til sengs i et kammer ved siden av. De måtte komme inn.

De stusset ved ropet, for det var ikke et vanlig rop, og det var noe ved det som gjorde at de øyeblikkelig ville gå inn. Men da de åpnet døren, ble de stående som fjetret i døråpningen. Det var liksom en egen atmosfære der inne, – og som et underlig lys som de ikke kunne forklare.

– Bare kom inn. Jesus har vært hos meg i dag, sier mannen.

– Jeg har sett ham, og jeg har snakket med ham, sa han videre.

Mannen kunne også fortelle nøyaktig dagen da Jesus ville komme for å hente ham. Og han hadde fått vite når vekkelsen i bygda skulle begynne. Dette hadde Herren fortalt ham.

Folket hans kunne jo ikke svare så meget på dette, men de var slått av at noe helt usedvanlig var hendt.

Den dagen mannen hadde forutsagt, døde han, og gikk lykkelig hjem til Jesus.

Og ganske riktig. På den tid han hadde sagt, begynte det å skje underlige ting både på bedehuset og i bygda. (...)

– Tredje påskedag var det jeg kom til Stranda. Og jeg merket straks at det var noe eget ved det hele. Her kom jo folk fra alle kanter av bygda og sa de hadde overgitt seg til Gud. De hadde ennå ikke vært på et møte. Og det undret oss hvordan dette kunne ha seg, fortsetter Andersen.

Nå var de naturligvis ikke ukjente med Guds ord disse menneskene, men de pleide ikke gå i kirken, og slettes ikke på noe bedehus. Og vi kunne ikke bruke bedehuset, for det var så altfor lite. Men vi fikk låne et stort fabrikklokale i tillegg til at vi også hadde møter i kirken. (...)

Ondskapens åndehær beseiret

– Jeg kan ikke finne noen annen forklaring på det som hendte på

Stranda i denne tiden, enn det som står hos profeten Daniel i det 10. kapittel. Vi hører jo der at Daniel besvimer mens han står ved elvebredden ved Hiddekel og Tigris, da en lik en menneskesønn åpenbarer seg for ham. Synet var så mektig at det ble for meget for ham. Han ble liggende på strandbredden med ansiktet ned.

«Da var det en hånd som rørte ved meg», skriver han, og den «hjalp meg opp, så jeg lå skjelvende på mine knær og hender. Og han sa til meg: Daniel, du høyt elskede mann! Gi akt på de ord jeg vil tale til deg. Reis deg opp igjen, for nå er jeg sendt til deg. Da han talte slik til meg, reiste jeg meg skjelvende opp. Så sa han til meg: Frykt ikke, Daniel! For fra den første dag du vendte ditt hjerte til å vinne forstand og til å ydmyke deg for din Guds åsyn, er dine ord blitt hørt. Og på grunn av dine ord er jeg kommet. Perserrikets fyrste stod imot meg i tjueen dager. Men se, da kom Mikael, en av de fremste fyrstene, og hjalp meg».

En av fyrstene i englehæren kom altså og fikk overhånd der hos kongen av Persia, står det. Hvem er denne perserrikets fyrste som kunne hindre det som kom fra Gud i tre uker? Daniel hadde bedt, og det står at han hadde ventet i disse 21 dager på svaret. Og vi kan undre oss over den bønn som hadde så stor virkning. Vi leser i alle fall i det 9. kapittel hos Daniel i vers 5 og 6 at Daniel blant annet sier i sin bønn:

«Vi har syndet og gjort ille og satt oss opp mot deg. Vi har veket av fra

dine bud og dine lover. Vi hørte ikke på dine tjenere, profetene, som talte i ditt navn til våre konger, våre høvdinger og fedre og til alt folket i landet.»

Daniel sier *vi* syndet. Denne fromme, gudfryktige og hellige mannen sier ikke *folket* syndet, men *vi*. Han kjenner det på seg selv og kjenner seg medansvarlig og roper til Gud.

Så skjer det altså store ting i åndeverdenen. Ondskapens åndehær kjempes til side av Herren selv og av den gode englehær.

Og det ble klart for meg, *det* hadde hendt på Stranda.

Engler på murene

Vi hadde nemlig ikke så lenge i forveien fått høre fra Kina. Det var i Yün-yang at misjonærene fikk beskjed om at soldater, en stor hær var på vei mot byen. De skulle ta den, som de hadde gjort med byene omkring. Det var en beryktet røverhær, i virkeligheten en kommunisthær. Mens misjonærene ventet på at det skulle brake løs, var de samlet i bønn på en av misjonsstasjonene. Misjonær Asbjørn Aavik har forresten skrevet om det i en av sine bøker. Personlig har jeg hørt det av misjonær Marie Monsen som selv opplevde det, og jeg refererer det slik som hun fortalte meg det:

– De ventet hvert øyeblikk å høre rop og skrik, men det var stille. Påfallende stille. Og stillheten ble til slutt helt trykkende, og de måtte til slutt ut og se hva som var hendt. Forsiktig ble byporten åpnet, og da ble overraskelsen stor. Det var ingen hær uten-

for, derimot var det etterlatt krigsmateriale og mange ting som viste at det hadde vært en hær utenfor byen. Men de var rømt, så hastig at de hadde latt igjen det meste etter seg da de flyktet. Og de spurte hverandre:

– Hva har hendt? For byen hadde ikke hatt noe forsvar av betydning, og det lille som var, det hadde ikke vært i bruk. Forklaringen kom senere.

Marie Monsen traff en som hadde vært med i denne hæren, og hun spurte hva det var som gjorde at de hadde flyktet.

– Flyktet? sa han. – Da vi kom til den byen, så vi en hær så forferdelig at vi aldri har sett maken til den. Oppe på bymuren sto det noen veldige soldater, skulder ved skulder hele byen rundt. Og vi flyktet i redsel. Har aldri sett en slik hær, sa han.

– De som var inne, hadde ikke sett noen ting. Det var englehæren som hadde stilt seg opp som soldater, og skremt fienden. Dette ble en veldig opplevelse for meg å få høre. Jeg tenkte på det som var hendt på Stranda. Det var liksom noe ondt var vekk. Det var så lett å snakke om Jesus, det var så åpent og den menneskelige motstand betydde så lite.

Åndskamp

Et par av dem som var meget ivrige i arbeidet, ville gå over til Sykkylven og vitne og føre vekkelsen over dit. Den gang var ikke veien mellom Stranda og Sykkylven ferdig helt over fjellet. Da disse to gikk der oppe på fjellet, følte de seg plutselig så be-

klemmt. Det var som de fikk det vondt innvortes. De mistet all frimodighet, og de sa det til hverandre:

– Hva er dette for noe da?

De kunne ikke forklare det. Men de gikk nå ned i Sykkylven og prøvde å ha møter, men de klarte det ikke. De prøvde å vitne, prøvde å bære frem Guds ord, men det var som de fikk munnen dyttet full med bomull. Og de måtte simpelthen gi det opp og gå tilbake til Stranda igjen. Da de så passerte skillet oppe i heia og kom på Stranda-siden, var det som alt ondt vek, som himmelen åpnet seg over dem, og den samme liflige ånd var i dem som den hadde vært før. Og de kom ned og vekkelsen fortsatte i Stranda.

Det er ikke tvil om at det er bokstavelig det vi leser om i Efeserbrevet, kapittel 6, om ondskapens åndehær i himmelrommet. Det står også noe om høvdingen over luftens makter. Dette vil mange ta som symbolske uttrykk og tenker ikke på at det er slik som det står.

Skal det bli vekkelse, den vekkelsen som altså egentlig Guds ord taler om, da må det skje noe. Det må skje noe i himmelen. Ondskapens åndehær må kjempes til side. Det må åpnes. Dette tror jeg ikke de kristne har nok syn for i dag.

Forts. i neste nr.

*Fra boken «Kåre Ekroll
i samtale med Øivind Andersen»,
Lunde forlag, 1981*

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Leirer for barn og ungdom

Barneleir Bibelskolen på Fossnes

29. juni - 1. juli

Leiren er for barn t.o.m. 6. klasse.
Barn under skolealder må ha med seg noen voksne.

Påmelding og info

Martin Fjære
Tlf. 979 89 427

Ungdomsleir Trettenes leirsted

29. juni - 1. juli

Leiren er beregnet for ungdom f.o.m. 7. klasse. Trettenes leirsted ligger ved Farris i Vestfold.

Påmelding og info

Reidar Heian
Tlf. 414 95 526

Ønsker du et bibelskoleår?

www.fossnes.info